664/03

Den 3. februar 2003 blev i sag nr. 58.656:

xxxxx xxxxxxx
xxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxxxx

mod

Fynbo Forsikring as.
Tietgens Allé 112-114
5230 Odense M

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Fynbo Forsikring as., påstår selskabet pligtig at forrente klagerens erstatning fra ulykkestidspunktet samt afholde omkostninger til klagerens advokat.

Klageren har i klageskrivelsen til nævnet redegjort for sagen på følgende vis:

"Den 31.08.98 kører jeg galt. Jeg tildrager mig flere skader. (se vedlagte journaler)

13.10.00 får jeg tilkendt en erstatningssum på 52.000 kr. Og forsikringsselskabets læge vurderer, at jeg har fået en méngrad på 5 %.

Vurderingen af min méngrad, mener jeg er meget forkert.

Da jeg ikke har overskud, til af kæmpe med Fynbo forsikring, om en større erstatning. Kontakter jeg advokatfirmaet B.R. og F., og får dem til, at føre sagen for mig. (Jeg havde en kamp, med Fynbo forsikring, for at få en rimelig erstatning, for min totalskadede bil)

Efter yderligere 2 år, og flere speciallægeerklæringer. (Se vedlagte journaler). Vurderer Fynbo forsikring at jeg har en méngrad på 12 %, og bliver tilkendt, en erstatning på 124.800 kr.

Fynbo forsikring vil imidlertid ikke, udbetale renter, tilbage fra ulykkestidspunktet. Og de vil heller ikke dække mine advokatomkostninger.

Jeg mener, jeg har ret til renter, tilbage fra ulykkestidspunktet. Da Fynbo forsikring, har haft alle oplysninger, om mine skader, de har blot ikke anerkendt dem. De sidste speciallægeerklæringer, kommer ikke med nye oplysninger, men præciserer kun, hvad Fynbo forsikring i forvejen vidste.

Jeg mener ligeledes, at Fynbo forsikring bør dække mine advokatomkostninger. Da det udelukkende er, deres manglende anerkendelse, af mine skader, der trækker sagen ud i årevis. Og dermed bevirker, at jeg ikke magter, at føre kampen mod dem, alene."

Selskabet har hertil i skrivelse af 4/7 2002 til nævnet anført:

"I den forbindelse skal vi her oplyse at det er korrekt at vores rådgivende læge ud fra de først indhentede lægelige oplysninger ikke var af den mening af generne fra foden stammede fra et og samme uheld hvorfor vi ud fra de først lægelige oplysninger tilbød en méngrad på 5 % - dette gjorde vi i brev til forsikringstageren den 13. oktober 2000 – imidlertid svarer forsikringstageren ikke på vores henvendelse og vi rykker for svar den 8. januar 2001 og hører først den 5. april 2001 telefonisk at forsikringstageren har kontaktet advokat.

Den første henvendelse fra advokaten sker ved brev den 28. maj 2001 vedlagt speciallægeerklæring udfærdiget den 26. april 2001. Sagen forelægges igen vores rådgivende læge som udbeder sig yderligere en speciallægeerklæring for at kunne få sammenhæng i generne efter uheldet - denne erklæring udfærdiges den 18. januar 2002 og vi tilbyder herefter en méngrad på 12 % den 12. marts 2002 hvorefter advokaten den 19. april 2002 meddeler os at forsikringstageren kan acceptere dette og udbeder samtidig renter fra 1998.

3. 58.656

Vi accepterer at betale renter fra 1. august 2000 og betaler derfor erstatning på 12 % mén kr. 124.800,00 + renter kr. 19.997,06 (1.8.2000-30.4.2002) den 25. april 2002.

Vores begrundelse for renteudbetalingen skal ses på baggrund af at ulykkestilfældet sker den 31. august 1998 og anmeldes hertil den 11. september 1998 vi bekræfter i brev til forsikringstageren at skaden er dækket og henlægger sagen i 1 år og beder forsikringstageren om at vende tilbage til os hvis der stadig er gener efter 1 år vi hører ikke fra forsikringstageren og skriver derfor 19. juni 2000 om der er gener eller ej hvilket vi telefonisk får bekræftet og får efterfølgende attest udfyldt og returneret hertil den 26. juli 2000 og det er denne dato vi har lagt til grund for renteberegningen som således sker fra 1. august 2000."

...

Vi mener at vi til fulde har betalt renter i henhold til FAL § 24 og kan derfor ikke ændre vores allerede trufne afgørelse herom.

Med hensyn til krav om advokatomkostninger må vi henvise til at der er tale om en ulykkesforsikring som ikke dækker advokatomkostninger og henviser til forsikringsbetingelserne i øvrigt."

Klageren har i skrivelse af 23/7 2002 til nævnet bemærket:

"I et brev fra Fynbo Forsikring, den 18.09.1998 skriver de 'Varigt mén kan som hovedregel tidligst vurderes efter 1 år, hvorfor det er vor opfattelse, at méngraden endnu ikke kan fastsættes.

Med henvisning til ovennævnte tillader vi os herefter, at henlægge sagen og beder Dem vende tilbage, i det øjeblik tilstanden kan betragtes som stationær.'

Så Fynbo Forsikrings oplysning om, at de har bedt mig vende tilbage til dem, efter 1 år, er ikke korrekt.

Med hensyn til dækning af advokatsalær. Så ved jeg godt, at min forsikring ikke dækker. Men jeg mener at Fynbo Forsikrings behandling af min sag, gjorde mig nødsaget til, at søge advokatbistand."

Nævnet udtaler:
Nævnet har gennemgået sagen og finder ikke grundlag for at kritisere selskabets renteberegning, der findes at være i overensstemmelse med forsikringsaftalelovens § 24.

Nævnet finder endvidere, at selskabets behandling af sagen ikke har givet klageren rimelig grund til at søge advokatbistand, og nævnet kan derfor ikke pålægge selskabet at betale udgifterne hertil.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen